

תפרבות מוטוריות

מועדון ה־5 הנושא את דגל המכונית הקלסית עורך מדי שנתיים תחרות למכוניות ששיפוצן הוא הטוב ביותר, במסגרת הגביע הנודד של אוטו לזכרו של שאול גלאי

כתב וצילם יואל פלרמן

אין הווה, בוודאי לא עתיד בלא עבר. העבר של עולם הרכב הוא הרבה יותר מאשר רק ידע ומידע עליו, והוא מוצא ביטוי גם בשימור דגמי עבר שלו. אותה מורשת מוצאת ביטוי במוזיאונים אבל ערכה הרבה באמת הוא בשימור דגמים כאלה למען המטרה לה נועדו מלכתחילה: נהיגה ונסיעה.

בין אותם דגמים גם כאלה שהיו עממיים פעם, אבל רבים מהם – משאת נפש של כל חובב רכב באשר הוא – הם הקלסיים, חלקם מופלאים ממש, מפסגות העולם המוטורי פעם, יש מהם שהם במעמד זה גם כיום.

מועדון ה־5 – על־שם חמש הספרות שהיו בלוחיות הרישוי בשנות החמישים והשישים – הוא נושא הדגל של התרבות הזאת. יש לו מאות חברים פעילים שיש להם מכוניות מפעם. חלקן נקנו במצב משובח, אחרות שופצו על־ידי חברי המועדון. אותו שיפוץ אינו עניין של מה בכך, מכיוון שהוא מחייב להביא את הרכב למצב נסיעה כמו שצריך – אבל הוא חייב להיות יותר מכך כאשר עסקינן בהתגשמות הזאת של התרבות המוטורית. הרכב צריך להיראות ולתפקד באופן מושלם, והאתגר הגדול ביותר: שיהיה קרוב ככל שניתן לזה המקורי. וזה, כמו שיודע כל מי שיודע אפילו ממש קצת, אתגר מאוד לא פשוט, המחייב מאות ימי עבודה, אנרגיה רבה, חיפושים, אלתורים והברקות וגם לא מעט עזרה מהרבה חברים.

המועדון – המשיק באופן רצוף דגמים משופצים ומחודשים של חבריו ועורך שני אירועי ענק שנתיים בחול המועד סוכות ובחול המועד פסל – עורך מדי שנתיים את 'תחרות הגביע הנודד של אוטו על־שם שאול גלאי' למכוניות שהתעלו בתחום חידושן. כאן יצוין כי בשנה האחרת נערך אירוע 'הגביע על שם ניר עוזדור לאופנועים עתיקים'. וכן, בין כלי הרכב במועדון גם משאיות ואוטובוסים.

אולי גלאי היה עיתונאי רכב – והרבה

מעבר לכך. הוא נולד ב־1952 ובשנות השמונים היה כתב הרכב של עיתון חדשות, כתב במגזין אוטו, והיה גם חובב מושבע של מכוניות קלסיות. ברשותו הייתה אחת מהדגולות שבהן, סיטראן DS23.

אולי אהב מאוד נהיגה, ומכוניות, ולכתוב עליהן – ואת זה עשה בשילוב נדיר של ידע, עומק והומור ובאיכות כתיבה מהמעלה הראשונה. מספר חודשים ערך מגזין רכב שהפציע לפרק זמן קצר, 'רכב פלוס' (ב־1992) ולקראת סוף 1993 היה לעורך אוטו. אבל אולי נפטר מספר שבועות לאחר מכן, והשאיר רבים מאוד עם תחושת אובדן גדולה.

מאז 1997 מעניק מועדון ה־5 את הגביע הנודד של אוטו על־שמו של אולי גלאי. לקראת סוף יוני נערך הטקס הדו־שנתי בפארק שברעננה ובו הוענקו גביעים לבעלים של חמש המכוניות שהתעלו בשיפוצן.

לאירוע עצמו הגיעו כמעט 100 מכוניות – החל מרולס רויס, אקסקליבר (!) ומרצדס SL ועד קורטינה וסובארו, גם וויליס MB, הרבה מיוחסות (מאוד) כולל דגמי ספורט נחשבים, גם אמריקאיות מרשימות (ממש).

בגלל אילוצים, המכוניות הזוכות לא הועמדו באופן המחמיא להן ביותר, אבל אנוחנו תקווה כי משהו מכל הפלא הקינטי הזה הצליח לעבור גם לכאן.

סיטראן טרקסין אוונט, אולי המכונית החשובה ביותר; יגואר E-טייפ, המופלאות בעיצובן מעולם; וויליס טנדר, חלוץ מסוגו

פיאט X1/9, מנוע מרכזי לכולם

קרייזלר אימפריאל, ענק בין ענקים

הזוכים

יעקב אלעד	סיטראן טרקסין אוונט, 1951
צביקה דוד	מרצדס 300 SEL 6.3, 1969
שמואל טל	קרייזלר אימפריאל, 1961
גדי ירון	יגואר E-טייפ, 1964
מוטי כהן	פורד מוסטנג, 1966
משה כץ	פיאט X1/9, 1975
מיכאל רסין	וויליס טנדר, 1962